

ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลบาตอง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส

The social welfare of the elderly: a case study of Subdistrict Administrative Organization Batong Rueso, Narathiwat Province

ฮับเสาะ น้อยทับทิม¹ อาฟาส หะยืออาบู¹ และสุวิมล แซ่ก่อง²

¹ นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

² อาจารย์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

* habsoh.n@yru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลบาตอง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส 2) ข้อเสนอแนะความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาตอง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส ทำการศึกษาแบบเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบาตอง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาตอง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส พิจารณาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัยและด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการศึกษาและด้านนันทนาการ อยู่ในระดับมาก และด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับน้อย และข้อเสนอแนะ คือ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุด้านสุขภาพอนามัย ต้องการให้มีสถานบริการสาธารณะสุขใกล้บ้าน ในส่วนด้านการศึกษา คือส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ ในส่วนด้านนันทนาการ คือจัดลานกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ ในส่วนด้านที่อยู่อาศัย คือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจน และในส่วนด้านความปลอดภัยในชีวิต คือการรักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ความต้องการสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบาตอง

Abstract

The objectives of this research are 1) To study the level of social welfare needs of the elderly in Subdistrict Administrative Organization Batong Rueso, Narathiwat Province. 2) Suggestions, the social welfare needs of the elderly in Subdistrict Administrative Organization Batong Rueso, Narathiwat Province. This is a quantitative research, sample of population used is elderly at 60 years old and living in Batong, Rueso, Narathiwat Province. The data collection are using questionnaire, data analyze using the statistical percent, average, and standard deviation. The study indicated that the social welfare need of the elderly in Subdistrict Administrative Organization in Batong Rueso, Narathiwat Province, at the highest level is health and safety.

Secondly, education and recreation is in a very high level and the level of living is low. The suggestion, the need for social welfare of the elderly in health and hygiene is health services need to have a place close to home. For the education is to promote the careers for the elderly in various fields and the recreation section, it is organized activity hall for the elderly. In the housing sector is the repair of the housing of poor elderly people and in the life safety section is the continuous security.

Keywords: social welfare requirements, elderly, Sub district Administrative Organizations of Batong

1. บทนำ

จำนวนประชากรผู้สูงอายุได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกกำลังประสบปัญหาจำนวนประชากรผู้สูงอายุมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ไม่ว่าจะเป็นประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรผู้สูงอายุเร็วที่สุดในโลก หรือที่ประเทศจีนก็กำลังประสบปัญหาเช่นกัน โดยมีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น อย่างรวดเร็ว เพียงแค่ในระยะเวลาเพียงหนึ่งช่วงอายุคนเท่านั้น สำหรับประเทศไทยก็คงหนีไม่พ้นปัญหานี้ ซึ่งขณะนี้สังคมไทยกำลังถึงจุดเปลี่ยนที่น่าเป็นห่วงเนื่องจากประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุ” (Aging Society) อย่างเต็มตัวแล้ว ทั้งนี้การที่ประเทศไทยจะถูกจัดให้อยู่ใน “สังคมผู้สูงอายุ” ประเทศนั้นจะต้องมีประชากรผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันโครงสร้างของประชากรในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก “ผู้สูงอายุ” หรือบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น (จิราวัฒน์ จาคูพันธ์, 2551)

รายงานของสหประชาชาติ ระบุว่า จำนวนคนที่ก้าวเข้าสู่ภาวะผู้สูงวัยในอีก 10 ปีข้างหน้าจะเพิ่มสูงขึ้นจากระดับปัจจุบันอีก 200 ล้านคน ไปอยู่ที่ 1,000 ล้านคน และจะเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัวไปจนถึงระดับ 2,000 ล้านคน ในปี 2050 ขณะที่ทั้งอัตราการเกิดทารกและคนในวัยแรงงานในหลายประเทศกลับมีจำนวนลดน้อยลงอย่างน่าใจหาย เช่น สหรัฐที่จำนวนการเกิดทารกลดต่ำลงมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ในปี 2011 ขณะที่สิงคโปร์ เมื่อปี 2012 อยู่ในอัตราส่วนที่ทารก 1.3 คนต่อผู้หญิง 1 คน ส่วนญี่ปุ่นอัตราการเกิดในปี 2010 ลดลงมาอยู่ที่ 1.39 จุดขณะที่ปี 1925 อยู่ที่ 5.10 จุด ซึ่งเกณฑ์เฉลี่ยของโลกในปี 2010 อยู่ที่ 2.52 จุด (พันธสิทธิ์ เจริญพาณิชย์พันธ์, 2556)

ปัจจุบันจำนวนผู้สูงอายุและสัดส่วนผู้สูงอายุ คือ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปนั้น ของประเทศไทยเพิ่มขึ้นในอัตราที่รวดเร็ว ทำให้โครงสร้างประชากรของประเทศไทยกำลังเคลื่อนเข้าสู่ระยะที่เรียกว่า “ภาวะประชากรผู้สูงอายุ (Population Ageing)” อันจะมีผลต่อสภาพทางสังคมภาวะเศรษฐกิจและการจ้างงาน ตลอดจนการจัดการจัดสรรทรัพยากรทางสุขภาพและสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่องในระยะยาว (สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ, 2555)

การประชุมสัมมนาวิชาการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุระดับชาติ เรื่อง “สังคมผู้สูงอายุเต็มขั้นวางฐานอำเภอสุภาพดี 80 ปีข่างแจ้ว” พบว่า ขณะนี้โลกเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว โดยจากข้อมูลสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ในปี พ.ศ. 2555 พบว่า โลกมีประชากรจำนวน 7,058 ล้านคน มีผู้สูงอายุที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 565 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 8 ในขณะที่ผู้สูงอายุของประเทศไทยมีอายุ 65 ปีขึ้นไป มีมากถึงร้อยละ 12.59 ซึ่งถือว่ามากที่สุดในประเทศอาเซียน นอกจากนี้ ยังพบว่าความก้าวหน้าด้านการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศไทยทำให้อัตราการเกิดน้อยลง ประชากรมีอายุยืนยาวมากขึ้น คาดว่าอีก 20 ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอด คือมีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุ 65 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20 ขึ้นไป หรืออาจกล่าวได้ว่าอีก 10 ปีข้างหน้า ในปี พ.ศ. 2564 ประเทศไทยจะกลายเป็น “สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์: Age Society และจากนั้นอีกเพียง 10 ปี ประเทศไทยจะกลายเป็น “สังคมสูงวัยระดับสุดยอด” (สำนักส่งเสริมสุขภาพ สำนักทันตสาธารณสุข กรมอนามัยไทย, 2556)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุโดยได้มีการตรากฎหมายให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง และกำหนดให้การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนชราเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16(10) ที่ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง โดยให้การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนชรา อีกทั้ง รัฐธรรมนูญได้บัญญัติสิทธิของผู้สูงอายุไว้ว่าบุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปี บริบูรณ์ และรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก อันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ตามมาตรา 53 และรัฐต้องดำเนินการตามนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุขการศึกษา และวัฒนธรรม คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัยส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2550 ตามมาตรา 80 (นันทวัฒน์ บรมานันท์, 2543)

ดังนั้นการศึกษาเรื่องความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส โดยศึกษาว่าผู้สูงอายุในตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส มีความต้องการบริการสวัสดิการสังคม 5 ด้าน อยู่ในระดับใด ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดบริการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะและผู้ที่ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษาในครั้งนี้จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมแก่ผู้สูงอายุต่อไปในอนาคต

2. อุปกรณ์และวิธีการ

การศึกษาวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส 2) ข้อเสนอแนะความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส และกลุ่มตัวอย่างคือผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 232 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane, 1973) ด้วยความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5%

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม จำนวนทั้งหมด 3 ตอน คือ

1) ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) 5 ระดับ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยที่เป็นคำถามปลายปิดในรูปแบบของการตรวจสอบรายการ (Check List) 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการในการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านนันทนาการ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านความปลอดภัยในชีวิต เป็นแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3) แบบสอบถามข้อเสนอแนะความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด (Open – Ended Question)

สภาพสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย การนำเสนอผลการวิจัยจากการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งหัวข้อจากวัตถุประสงค์ที่ศึกษาดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.6325) เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายด้าน ด้านสุขภาพอนามัยให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.6616)

ตารางที่ 1 ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส

ความต้องการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับ
ในการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ		มาตรฐาน	
1. ด้านสุขภาพอนามัย	4.6616	0.54882	มากที่สุด
2. ด้านการศึกษา	3.8987	0.61870	มาก
3. ด้านนันทนาการ	3.5805	0.94561	มาก
4. ด้านที่อยู่อาศัย	1.5115	0.57116	น้อย
5. ด้านความปลอดภัยในชีวิต	4.5101	0.37910	มากที่สุด
ความต้องการโดยภาพรวม	3.6325	0.3560	มาก

ในส่วนระดับความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุ กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาความต้องการเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสุขภาพอนามัย ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคม ด้านสุขภาพอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุซุกร เหมื่อนเดช (2552) ได้ศึกษา ความต้องการในการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมใน ด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด ในส่วนด้านการศึกษา ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านการศึกษา อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับมีความต้องการสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับสูงมากในด้านการศึกษา ในส่วนด้านนันทนาการ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านนันทนาการ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับมีความต้องการสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับสูงมากในด้านนันทนาการ ในส่วนด้านที่อยู่อาศัย ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคม ด้านที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับมีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัยมีความต้องการน้อยกว่าด้านอื่น ๆ และในส่วนด้านความปลอดภัยในชีวิต ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคม

ด้านความปลอดภัยในชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการสวัสดิการสังคมด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีความต้องการรองลงมา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าอาจเป็นเพราะปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อความต้องการด้านความปลอดภัยในชีวิตแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow, 1943, p. 370) ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคงเป็นต้น

4. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยเพื่อศึกษาระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า สภาพระดับความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านความปลอดภัยในชีวิตอยู่ในระดับความต้องการมากที่สุด คือ ต้องการให้มีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนรับผิดชอบช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกรังแก ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และการถูกทอดทิ้ง โดยให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ เทศบาลควรจัดกิจกรรมรวมกลุ่มแก่ผู้สูงอายุและให้ความรู้ในการหลีกเลี่ยงภัยด้านต่าง ๆ ที่เคยและอาจเกิดขึ้นแก่ผู้สูงอายุ เช่น อาชญากรรม อุบัติเหตุ ภัยธรรมชาติ และต้องการให้มีการจัดการด้านรักษาความสงบและความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่สาธารณะให้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ และในส่วนของการศึกษาข้อเสนอแนะความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ ข้อเสนอแนะความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในองค์การบริหารส่วนตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส ด้านสุขภาพอนามัย พบว่า ต้องการให้มีสถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้านในส่วนด้านการศึกษา พบว่า ส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุในด้านต่างๆในส่วนด้านนันทนาการ พบว่า จัดลานกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ ในส่วนด้านที่อยู่อาศัย พบว่า ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจน และในส่วนด้านความปลอดภัยในชีวิต พบว่า การรักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้พื้นที่ของอำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส ในการศึกษาวิจัย สำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคตต่อไปควรทำการศึกษาดังนี้

1 ควรมีการศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในตัวแปรอื่น เช่นความสัมพันธ์ของครอบครัว สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความต้องการได้รับสวัสดิการของผู้สูงอายุ

2 ควรศึกษาเรื่องการบริหารงานของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมาประกอบการวิจัยเพิ่มเติม

3 ควรทำการศึกษาเรื่องมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ

5. เอกสารอ้างอิง

จิราวัฒน์ จากพันธ์. 2551. ไทยหนีไม่พ้นวิกฤตสังคมผู้สูงอายุ. วันที่ค้นข้อมูล 1 พฤษภาคม /2556, เข้าถึงได้จาก

<http://www.healthcorners.com>

นันท์วัฒน์ บรมานันท์. 2543. หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

- พันธสิทธิ์ เจริญพาณิชย์พันธ์. 2556. ประชากรสูงวัยล้นโลก ขบวนการวิกฤตเศรษฐกิจรอบใหม่. (2556, 23 มกราคม).
โพสต์ทูเดย์, หน้า 1.
- วันชัย ชูประดิษฐ์. 2554. “การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาล ตำบลลำทับอำเภอ
ลำทับ จังหวัดกระบี่”. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ. 2555. สถิติผู้สูงอายุ. วันที่ค้นข้อมูล 1 พฤษภาคม 2556, เข้าถึงได้จาก
www.oppo.opp.go.th
- สำนักส่งเสริมสุขภาพ สำนักทันตสาธารณสุข กรมอนามัยไทย. 2556. ไทยใกล้เข้าสู่สังคมสูงวัยหลังพบมีคนแก่มาก
สุดในอาเซียน. (2556, 15 มกราคม). ผู้จัดการ, หน้า 1.
- อุซุกร เหมือนเดช. 2552. “ความต้องการในการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาล จังหวัด
สมุทรปราการ”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.